

JA SOM LEGALS!

Sí, ja som legals; El 18 d'agost, els mestres estatals presentàrem els papers a la nostra "finestrella". Ja tenim el nostre Sindicat legalitzat; tal com acordà l'Assemblea Constituent del 17 de juny, la Comissió gestora provisional ha realitzat les oportunes gestions per tal de ser legalitzats abans del començament de curs. En canvi els de Privada estan encara pendents de la màquina burocràtica i fins el dia 5 no poden entregar els "paperots". De fet, ja tenim personalitat jurídica i reconeixement legal tant els Estatals, estrenada la nostra llibertat d'Associació Sindical segons Real Decret 1523 /77 de 17 de juny (BOE de de juliol) com els de Privada al menys quan llegiu aquesta informació. Ara sols falta que ens posem a treballar tots i així avançar en les nostres reivindicacions.

De moment, funcionam en base a tres Comissions mixtes, de Mestres Estatals i de Privada. Una d'informació i propaganda (de la qual aviat en sortirà una altra de pedagogia), altra d'administració i economia i la darrera de Reivindicacions i pràctica sindical. Treballam ja als nostres locals del c/ Vinyassa, 14 (tel. 46 08 88) on sereu benvinguts tant per ajudar com per demanar ajuda. Feina n'hi ha molta i braços no en sobren... (Fixau-vos que en aquest número no hi han dibuixos i està mal presentat, això és perquè no hem tengut a cap dibuixant. Aviam si ens animam i entre tots ho feim millor.

Per altra banda cal que el número de quotes bancàries i ordres de pagament vagi augmentant car per tenir força com a Sindicat és necessari disposar de recursos i de número fort de

afiliats i seguidors. La nostra capacitat de persuació als nostres empresaris i a l'administració depèn de la nostra força...

Els Estatals tenim ja més de Tres-centes ordres bancàries i els de Privada ens engalsen. Enviau les vostres ordres bancàries al nostre local o bé a l'apartat de Correus 1317 (trobareu un imprès dintre aquest butlletí) o també passau qualsevol dia pel local i així ho coneixereu.

Aviat aviadet posarem en marxa la Consulta laboral, a càrrec d'un misser, i una consulta legislativa per aclarir el cada vegada més "lios" papers de l'administració, (això va pels Estatals que tenim cada "paperum" que enreda massa). Aviam si veniu per ajudar que feina n'hi en falta i coses sempre en podem fer cada vegada més.

Nº 1, 1-15 de Setembre 1977

"Erase una vez un lobito bueno al que maltrataban todos los corderos. . . (Goytisolo)

Los diarios de estas fechas han reproducido varios comunicados de las Centrales Sindicales CNT, CSYT y FETE-UGT en los que, de una manera u otra, atacaban tendenciosa y coléricamente al "Sindicat de Mestres Estatals" Aunque en un principio habiamos decidido hacer caso omiso de tales perogrulladas, creemos conveniente aclarar posibles confusiones para evitar el "quién calla, otorga":

Ni somos totalizadores (Nuestros Estatutos lo indican claramente y no han sido denunciados por el Ministerio Fiscal como hubiera sucedido si lo fuéramos) ni coartamos la libertad sindical, tal como hacen algunos partidos políticos que obligan a sus afilia-

dos a pertenecer únicamente a sus centrales sindicales. . .

No entendemos el sindicalismo como opción ideológica y nuestra estrategia y práctica sindical está en función de los intereses reales de los trabajadores de la enseñanza y de la sociedad, tal como se ve en nuestra iucha diaria.

Nuestro Sindicato está abierto a todos los trabajadores de la enseñanza sea cual sea su ideología sin que pretendamos convertir al Sindicato en correa de transmisión. . . "política-partidista-ideológica" ni en ningún ente apolítico.

El peligro de amarillismo es una constante en cualquier opción sindical y es la lucha y la práctica sindical quién en todo caso la evita, y NO los Estatutos ni la teoría.

No somos ni podemos ser corporativistas puesto que trabajamos con-

juntamente con el resto de sectores de la enseñanza (Preescolar, Privada, Personal No Docente, . . .) y no nos desprecupamos de la problemática educativa a todos los niveles la cual afecta a todas las clases trabajadoras.

Y finalmente, estos comunicados son indicativos del "miedo-respeto" a nuestra opción buscando enfrentamientos en el seno del sector de la enseñanza al tiempo que pretenden llevarse a su parcela afiliados a costa de la unidad de los trabajadores. Por todo ello, no caeremos en las guerras de comunicados. No polemizaremos ni sojuzgaremos con los propios compañeros de trabajo. Nuestra lucha será siempre en bien y defensa de los trabajadores de la enseñanza y de la sociedad en general, sin enfrentarnos con los demás compañeros sea cual fuera su ideología y práctica sindical.

Nº 2, 16-30 de Setembre 1977